

Annelik Ömür Boyu

Hatice Özbay

 epsilon®

Anneme ve babama teşekkürler...

İÇİNDEKİLER

Aysel Gürel	15
Aşkın Nur Yengi	31
Aylin Kotil	39
Aynur Bektaş	49
Ayşe Durul	63
Ayşe Özger	69
Ayşen Zamanpur	79
Ayşenur Yazıcı	95
Balççek İlter	104
Bennu Yıldırımlar	113
Berna Laçın	121
Dr. Berra Kılıç	131
Canan Tan	139
Çiğdem Anat	147
Çolpan İlhan	152
Eda Özülkü	166
Elif Çoban	172
Elif Ilgaz Aydınlar	180
Elif Şafak	188
Emine Ün	202
Fazilet Şahin	211
Fulya Ergüneş	217
Funda Özkalyoncuoğlu	224
Fusun Demirel	230
Güldem Berkman	241
Hande Altaylı	247
İclal Aydın	258
Jale Sancak	268
Jülide Ateş	275
Leman Sam	285
Mehveş Cerrahoğlu	295
Meltem Kurtsan	304
Mine Vargı	315
Muazzez Ersoy	324
Nazan Turgut	331
Nermin Bezmen	346

Nesteren Davutođlu	363
Nihal Menzil	371
Nurdan Tmbek Tekeođlu	377
Özge Uzun st	387
Özlen opurođlu	395
Pınar Reyhan	402
Pınar Cengiz	408
Pınar Masenna	414
Pınar Reyhan	420
Prof. Dr. Saıbe Oktay zdemir	428
Sanem Altan	437
Selin zkk Karacehennem	449
Semiha Yankı	455
Sevda Arıkan	465
Sibel Turnagöl	474
Sibel Tzn	483
Sonay Dikkaya	492
Ŗerif Sezer	501
Ŗevval Sam	510
Tomris Giritliođlu	523
Tümay Özokur	542
mran Beba	547
Yazgl Aldođan	557
Zeynep Tunuslu	570

Bu kitabın oluşmasında emeği geçen herkese ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Öncelikle Hürriyet Gazetesi sponsorluğu için Sayın Vuslat Doğan Sabancı'ya...

★

Kitaba konu olan 60 kadının ortak noktalarından biri anne olmaları, diğeri işlerinde veya diğeri çalışmalarında gösterdikleri büyük başarılar. Yani şarkıda "Çocuk da yaparım, kariyer de!" dendiği gibi röportaj konusu olan kadınların hem anne, hem kadın, hem de üretici, sanatçı, yazar veya yönetici olmaları. Bunun altından zaman zaman büyük bir enerjiyle kaldıkları gibi, bazen de sıkıntılarını aynı yoğunlukta yaşamaları.

Röportajını yaptığım tüm kadınların ellerini tuttum, gözlerinin içine baktım, onları dinledim, içtenlikle konuştuk, kariyerlerini ve annelik serüvenlerini paylaştık.

Bazen çok güldüm, gözümünden yaşlar gelene dek.

Bazen çok ağladım, hatta ağlaştık.

Bazen içim burularak ayrıldım yanlarından.

Bazen de sevinçlerini paylaşarak mutlulukla...

Bazı kadınlar arkadaşımды, bazılarını sadece tanıyordum, bu röportajları yaparken yolumuz kesişenler de oldu. Yaşamlarının içine izin verdikleri kadar girdim. Yazdıklarım kadar belki, belki de daha fazlası yazmadıklarım.

Her şeye rağmen bu röportajları çok severek ve aşk ile yaptım.

Ortak olan bir şey vardı ki ellerimizi, gözlerimizi, yüreklerimizi birleştiren; hiç bitmeyecek olan annelik serüveni...

Röportaj yaptığım tüm kadınlara içtenlikle cevap verdikleri için ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

★

Bana elinde kamerası, gülen yüzü ve profesyonel yaklaşımıyla yol arkadaşlığı yapan Mine Tuduk'a, fotoğraflara imza koyan Halil Yücer, H. Kerem Yılmaz, Candaş Arın'a ve Serkan Şedele'ye, son röportaj fotoğraflarında hızır gibi yetişen Melih Şahin ve A. Onur Gökçe'ye teşekkür ediyorum.

Her röportajda farklı editörler ve yazı işleri müdürleri bana eşlik ettiler, sizlerin de onları tanımamızı istiyorum: Gözde Bayram, Derya Derinbay, Evrim Sabak, Miray Küçükçay, Aslıhan Gündüz, Merve Ülkü... Hepsi genceciklerdi, sıkılmadan, yorulmadan, tek söz söylemeden ve saygılarında kusur etmeden ulaşımı, mak-yözü, kuaförü zaman zaman da kapak çekimleri için stüdyoları, kostümleri onlar ayarladılar ve teşekkürü çoktan hak ettiler.

Pınar Eslek Gök ismini ayrıca yazmak istedim çünkü o en başından en sonuna dek bu projeye inandı. Yeri geldi fotoğrafları çekti, yeri geldi editörleri de organize etti. Hürriyet Gazetesi binasında gazete ile sponsorluk anlaşması imzaladığımda da Pınar yanımdaydı, o gün 16 Mart tarihiydi ve Pınar'ın doğum günüydü, birlikte kutladık. Pınar Eslek Gök'e de tüm çabalarından dolayı teşekkür ediyorum.

Bir konuşma sırasında röportaj kitabı hazırlığı içerisinde olduğumu söylediğim sevgili dost Levent Özdemir, hiç duraksamadan, "O zaman bu kitap için gerekli olan fotoğrafları ben çekeceğim," dedi ve çocuklarımla görüntülendiğim birbirinden güzel, poz poz fotoğrafları Levent Özdemir çekti. Hatta bir adım ilerledik, "Kitabın kapağını da Levent Özdemir Ajans hazırlasın," dedi, Aysel Eryılmaz'la birlikte tasarladık ve Aysel uyguladı. Levent Özdemir'e ve Aysel Eryılmaz'a ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

8 Mart 1857 tarihinde kırk bin dokuma işçisi kadın, Amerika'nın New York kentinde, çalışma koşullarının değişebilmesi yolunda, ölümü göze alıp greve gittiler. Eylemleri, direnişleri, çığlıkları yıllarca hatırlanmadı.

Ta ki altmış bir yıl sonra, Almanya Sosyal Demokrat Partisi önderlerinden Clara Zetkin direnişin başladığı günün '8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü' olarak kutlanması önerisini getirene dek.

Yıllarca yasaklanarak, zaman zaman da kabullenerek sürdürüldü kutlamalar. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 16 Mart 1977'de, 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanmasını kabul etti ve tüm dünyada kutlanmaya başladı. Türkiye'de 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra, dört yıl kutlamalar yapılamadı.

Sendikalar, kadın kuruluşları, yıllarca bu önemli günde kadına yönelik ayrımcılığı daha güçlü olarak dile getirmeye çalışsalar da; ayrımcılık devam etti, ediyor.

Kadın eğitilmeden... Töre cinayetleri önlenemezken... Yaşamın çeşitli alanlarında eşitsizlik devam ederken... Berdel sürerken... Kadın cinayetleri önlenemezken... Kadının eğitimi tartışılıyor...

Yine ve yeniden;

2013 ve sonrasında özgür, dayanışmacı, paylaşımcı, eşit işe eşit ücretin ödendiği, baskılardan arınmış, sömürünün sürmediği, cinsel tacizlere, tecavüzlere uğranmayan, sevgi, saygı ve hoşgörünün sağlandığı, adil ve barış içinde yaşayacağımız bir dünya isteyen tüm kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyor ve tüm kadınlara teşekkür ediyorum.

"Cenin rahminize düştüğünde annesiniz." Çocuk sevgisini ve anneliği tarif etmeye bazen gücümüz yetmez.

Tüm saydığım, saymadığım nedenlerle bu kitapla mesleklerinde başarılı kadınları öne çıkartarak kadınları okumaya teşvik etmeye çalıştık.

Tereddüt içindeki her yaştan kadına, başarılı örneklerden hareketle, iş-eş-annelik üçgeninde zihin açıcı önerilerde bulunduk.

Hem başarılı bir şarkıcı, müzisyen, oyuncu, avukat, gazeteci, yazar, sunucu, yönetici, üretici olmak, hem de iyi bir anne olmak mümkün müdür? Hem başarılı bir holding yöneticisi olup hem de çocuk yetiştirilebilir mi? Bu ve benzeri konularda röportajlar yaparak, kafasında benzer sorular olan kadınlara ışık tuttuk.

Çocuk yetiştirmede başarısız olacakları kaygısıyla kızlarını bir mesleğe yönlendirmekten çekinen ailelerin de bu konudaki önyargılarının bir nebze de olsa kırılmasını sağlayarak; modern, eğitilmiş ve başarılı anne örneklerinin çoğalmasına katkı sağlamaya çalıştık.

Epsilon Yayınevi çalışanlarına, kurucusu Ömer Yenici, Genel Yayın Yönetmeni Meltem Erkmen, grafikerler Berna Özbek Keleş ve Gülen Işık'a teşekkür ediyorum.

Son olarak anne olma nedenim olan çocuklarım Aslı Gökçe, A. Onur Gökçe, Nevin Asuman Yalçın, N. Cansu Yalçın ve M. Deniz Yalçın'e teşekkür ediyorum.

*Bu kitaptaki röportajların büyük kısmı Hürriyet Gazetesi -Anneyiz.biz dergileri için hazırlanmıştır.

CEZMİ ERSÖZ'ÜN ÖNSÖZÜ

Bir başarı öyküsü bu. Ama şefkatle, sabırla, inatla örülmüş bir öykü. Ama diyorum çünkü bir çok yerde ve ülkemizde çoğu başarı öyküsü karanlık bir boşlukla anılır. Acımasızlık, hile ve sevgisizlik boşluklarıyla. Doğrudur, bilirim... Çünkü bu ülkede kazanmak için işlenen suçların yasalarda bir yaptırımını yoktur. Bir şey yapamazsınız bilerseniz de. Bu adaletsizliğe sadece içiniz yanar.

Oysa Hatice Özbay'ın önce annelik sonra başarı serüveninde sadece kendini adamak ve asla yılmamak vardır. Suça ve acımasızlığa hiç bulaşmamış bir başarı öyküsü bu. İnsanın içi hayranlıkla kamaşıyor.

Sevgili Hatice'nin evine çok konuk oldum. O güzelim evlatlarını tanıdım. Onların büyümelerine ve hayata sınımsız tutunmalarına tanık oldum. Çok ağır bir yükü bu.

Onun yerinde ben olsam çok zor değil, imkânsız, bu yükün altında kalkamam derdim. Kalkamazdım da.

Hatice bazı geceler, çocuklarının bitmek bilmeyen dertleri, çalışma hayatının olanca zorluğu karşısında, "artık tükendim, olmuyor yapamıyorum," demiş midir? Acaba, diye aklımdan geçirdiğim olmuştur. Hatta dayanamayıp bir gün sormuştum ona; "Nasıl baş ediyorsun bunca sorunla, sıkıntıyla, üstelik çocuklarının babalarından tek kuruş nafaka ve yardım almadan?" diye. Sadece içtenlikle gülümsemişti bana: "İstersen her güçlüğü yenersin," demişti, her güçlüğü... Yeter ki iste.

Evet, sadece şefkat, ilgi, sevgi yetmiyor elbette. Çalış-

mak gerek. Hatice yıllarca gazetecilik yaptı. Bu ülkede çok önemli haberlerin altına imza attı. Gazeteciliği çok sevse de koşullar gereği iş hayatına atıldı. Şimdi o dünyada da güçlükleri sevgisiyle ve inadıyla yeniyor. “Eğer İstersen”!

O sevmek için çıkıyor çünkü sokağa, hayata, insanların içine...

Çünkü pazar günü geldiğinde evlatlarını toplayacak sofrada. Çok tanık oldum önümden güneşin sofrası gibi geçen sevinç dolu kahvaltılara. Ama pazar günü geçer, ardi pazar-tesi...

Aslı sabahın ilk saatlerinde uyanacak. Dans salonunda onu bekleyen öğrencileri var. Hafta içi dans gösterisine çıkacak.

Onur yarım kalan reklam filmini çekecek. Şirketine iki hafta içinde fotoğraf kataloğunu hazırlayıp vermek zorunda.

Asuman çok istediği Sosyoloji Bölümü'nü bitirdiğinde nerelerde olacak? Sınavlarına çok iyi hazırlanması gerekiyor. “İsterse olur!”

Cansu, abisi Onur'a özenmiş. Önce fotoğrafçı olacak, ardından grafik bölümünü bitirecek.

Mustafa Deniz daha lisede. Tekne kazıntısı... Aklında onlarca hayali var “İsterse yapar!”

Ve ortada tek başına direnen bir anne; Hatice Özbay. Ona Cesaret Ana denmez de ne denir? O varsa yaparlar.

Katıksız bir başarı öyküsü bu. Ve annelikle kutsanmış.

Sahi, bu kitabı yazmayı, hazırlamayı hak edecek kaç kadın, kaç anne vardır? Vardır elbette, Hatice Özbay gibi anneler... Dileğim daha çok olması.

Cezmi Ersöz

Sarkuların Kadını Anne Aysel Gürel

Aysel Gürel ile yapılan son söyleşi...

Bu röportajı Aysel Gürel’le yaptığımda son röportaj olacağına asla inanmazdım. Ne yazık ki sevgili Aysel Gürel’in son röportajı oldu.

Anne Aysel Gürel’i ve annem Aysel Gürel’i söyleşmek üzere, akşam saatlerinde, ekip arkadaşlarımla birlikte Mehtap Ar’ın Fulya’daki evine konuk olduk. Bu röportaja canım arkadaşım Mehtap’ı da dahil ettim.

Dudaklarında kırmızı ruj ve kırmızı çerçeveli gözlüklerinden taşan, gözlerindeki sınımsız gülümsemesiyle Aysel Gürel karşımızdaydı. Samimi tavırlarıyla bizleri karşılayıp, kenara çekilen yemek masasının çevresine oturmamızı elleriyle işaret etti. Çünkü evin salonunda, Mehtap Ar’ın kurduğu ve yönettiği Art Tiyatro ekibi, “Arkadaş” isimli yeni oyunun provasını yapıyordu.

Mehtap Ar’ın tiyatro yaşamı, henüz beş-altı yaşlarında Lale